

POMIŁOWAĆ (4) *vb pf*

pomiłować (4), [**pomięłować**].

Oba o oraz a prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz miłować), pomięłować z tekstu nie oznaczającego pochyleń.

inf pomiłować (1). ◇ [*praet* 3 sg m pomięłował. ◇ *imp* 2 sg pomiłuj.] ◇ *con* 2 sg m byś pomiłował (2). ◇ 3 sg m by pomiłował (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII w.

1. *Zmiłowawszy się, obdarzyć [czym; w tym: kogo (3)] (4) : a yam yeft poľlal do v.m. abj v m raczil vczynycz jako pan chrzeřszyanfky abisz mye pomyłował, yle bi dal, v.m. pyenyadzmy *LibLeg* 10/122v, 10/122v, 123v; [a w.k.m. [*Despot*] przislacz raczil list swoy do czesarza j.m. upominaiącz nasche przyaczielstwo i prziczinial szie w.K.m. wsitkim dobrym za namy do czesarza j.m. prosząc i żadaiancz izby mnie pomilował zasie gospodarsthwem mołdawskim *CorfusDocum 1564 nr 123, 1564 nr 123*].*

*Szereg: »pomiłować a darować« (1): v k.m. proľche jako przyaczela naľzego dobrego, y ľaľyada bliskiego, y łtarľchego abysmye pomyłował a darował dziefyacją thifyaczi łlothich czerwonich, bom na then czas barľo vpadł. *LibLeg* 10/62v.*

2. [*Pobłogostawić [kogo]*]:

*Fraza: »Boże cię pomiłuj«: widzác Iozeph á ono Beniámin [...] łtoi przed nimi [...] ledwie łpytać mógł/ ieľli zdrow oćiec ich/ a ieľli to ten ieľt namłodźy o ktorymećcie mi powiádali. Gdy rzekli: iľz ten ieľt: on rzekł. Boże cię pomiłuy łynu miły. *SkarŻyw* 468.]*

Synonimy: 2. pofortunić, pomoc, zlitować się.

Formacje współrdzenne cf MIŁOWAĆ.